

Ja, Oostende, als badplaats, mist de scheveningsche boschjes en de onmiddellijke nabyheid van eene stad als ons eenig 's-Gravenhage. Maar de stad Oostende zelve biedt toch eenige vergoeding. Het is eene vroolike, levendige stad, en het heeft ook een aangenaam wandelpark, terwijl de omstreken geenszins van natuurschoon ontbloot zijn.

Maar - wat alle vergelyking met Scheveningen den bodem inslaat - Oostende heeft eene haven! Eene fraaie haven, die zich tusschen een paar houtene havenhoofden, beiden omstreeks duizend schreden lang, verre in zee uitstrekt, en die zich, met hare ruime dokken en kommen, diep landwaarts in voortset, langs den geheelen oostkant der stad en verder. Aan de stadzyde heeft de haven eene breede kade, met drukbezochte herbergen en met winkelhuizen bezet. De haven zelve en alles wat daar toe behoort, is in den besten staat en wordt in keurige orde onderhouden.

Eene visschersplaats is Oostende, eene visschersplaats zoo als wy er geene hebben in Noord-Nederland. Het getal visschersvaartuigen die te Oostende t'huis behooren, is omstreeks honderd en zestig. Buiten-dien maken fransche en engelsche visschers zeer veelvuldig gebruik van de oostender haven en van de groote gemakken die zy aanbiedt. Want de visch kan uit de schepen, die de haven binnenkomen en dan aan de kade worden gemeerd, onmiddellik gebracht worden naar de vischmarkt, die zich daar aan de haven bevindt. En als ze hier geveild en verkocht is, 't welk terstond geschiedt by openbaren afslag, onmiddellik verzonden worden langs den spoorweg, die daartoe met eene afsonderlike halle zich tot aan de vischmarkt uitstrekt.

... Vlaamsch, Fransch, Engelsch, ook Rijnlandsch-Nederduitsch van keulsche, dusseldorper en akensche vischopkoopers, klinkt van alle kanten ; maar Vlaamsch heeft verre weg den boventoon, en dat deed mijn nederlandsch harte goed. En welk een Vlaamsch ! welk een schoon Vlaamsch! Het Vlaamsch van Oostende (Blankenberge, enz.) staat volkomen in de zelfde verhouding tot de vlaamsche streekspraken die binnen in het west-vlaamsche land gesproken worden, als het zoogenoemde Strand-Hollandsch (de spreektaal der scheveningsche, katwijksche, zandvoortsche visschers) staat tot het Haagsch, het Leidsch, het Haarlemsch. De zelfde gerekte en zeer zangerige wyze van spreken, de zelfde klankrijkdom, vooral ook in de breed uitgesprokene twee- en drieklanken, daar als hier. En daarby zuiver Vlaamsch, onverbasterd

.../...

Nederlandsch in formen en zinbou, echt Oud-Vlaamsch, zoo als het Strand-Hollandsch echt Oud-Hollandsch is, zuiver, en onbesmet met al de bastaardwoorden die de stedelingen in hunne taal mengelen. Ook het uitmynen der visch op het ruime, ronde plein dat door de fraaie, welingerichte vischmarkt wordt omgeven, door stedelijke ambtenaren, geschiedt in het Vlaamsch, en wel in goed Oostendsch-Vlaamsch. "Twintig fräänk! negentiene! achttiene! zeventiene! zästiene! vichtiene! vèèrtiene, dertiene, twoalve, äälve!" zoo roept de uitmyner, en "miin!" schreeuwen de vischwyven, "miin!" als waren we midden in de friesche gouen, te Leeuwarden, Groningen of Emden op de vischmarkt. 't Was een lust voor myne ooren, dat schoone Vlaamsch te hooren.

Ik liep de kerk voorby, en zag daar -een balkhangertje, een fraai gesneden sloopke, met volledig zeil en treil, zoo als onze zee-lieden in hunne ledige uren ook wel zoo keurig netjes maken, en in hunne huizen aan de balken hangen, tot pronk.

Dit echt nederlandsche balkhangerke, zoo volkomen passende in zulk eene visschersplaats als Oostende is, hing buiten aan de kerk, boven de hoofddeur. Wellicht heeft het oudtijds in de kerk gehangen. Althans in Noord-Nederland ziet men die sloopkes nog in de kerk van menig visschersdorp aan de balken hangen ; te Haarlem zelfs nog drie zeer fraaie, de bekende Damiaatjes, in Sint Bave's kerke. Kortom, Oostende is eene echt nederlandsche visschersplaats, trots al het oppervlakkige fransche verguldsel dat zy als weelderige badplaats ten toon spreidt. Ik en leerde geen plaats kennen in de zuidelijke gewesten, stad noch dorp, die duidelijker het nederlandsche oorbeeld vertoont, als juist dit schoone, dit lustig tierende, dit eenige Oostende. Voor eenen echten Noord-Nederlander is 't een lust daar eenigen tijd door te brengen. Hy zal er meer nederlandsch, meer vaderlandsch gezind van daan komen, als hy er heen ging.
